Yargıtay 9. HD E.2025/10133 K.2026/1615 (24.02.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

9. Hukuk Dairesi 2025/10133 E. , 2026/1615 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 30. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/642 E., 2025/1237 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul Anadolu 14. İş Mahkemesi

SAYISI : 2023/360 E., 2024/44 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin 11.11.2013-02.12.2016 tarihleri arasında davalı işyerinde işletme direktörü olarak çalıştığını, taraflar arasında 08.10.2013 tarihinde imzalanan protokolün "Faaliyetin kazançlı bir operasyona dönüşmesinden itibaren faaliyetin nevi ve geliri dikkate alınarak ... için aylık bir maaş belirlenecektir." şeklindeki düzenlemeyi içerdiğini, davacının 2013 Kasım-2014 Nisan tarihleri arasında 6 ay boyunca çalıştığı hâlde ... Kurumuna (...) işe başlama bildirimi yapılmadığını ve herhangi bir aylık ücret ödenmediğini, 2014 yılı Mayıs ayı itibarıyla davacının ...'ya bildiriminin yapıldığını fakat bu sefer direktör aylık ücreti yerine asgari ücret üzerinden bildirim yapıldığını ve aylık ücretinin ödenmediğini, 2015 yılı Eylül ayı itibarıyla davacının aylık ücret almaya başladığını ancak yine direktör ücretinin ödenmediğini belirterek ücret alacağının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının davalı Şirkette proje müdürü sıfatıyla çalıştığını, ücretlerinin eksiksiz ödendiğini, davacının, müvekkili ile yürüteceği proje için protokol imzaladığını ve bu protokol hükümlerine göre ücret ödeme yükümlülüğü bulunmamasına karşın davacıya projeye beklenen katkıyı sağlayamadığı dönemde iyiniyet kuralları çerçevesinde ücret ödenmeye başlandığını, projenin başarısız olması ve davacının ortaklığa kendisinin son vermesinin ardından ücret talebiyle dava açmasının kötüniyetli olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının ücretinin aylık brüt 10.705,50 TL olarak tespit edildiği, ücretin ödendiğini ispat yükü üzerinde olan davalının bu yükümlülüğünü yerine getirmediğinin anlaşıldığı gerekçesiyle davacının ücret alacağı talebinin kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekillerince istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının direktör olarak en son aylık brüt 10.705,50 TL ücretle çalıştığına yönelik tespit ile davacıya ödenen ücretlerin mahsubundan sonra, fark ücret alacağının belirlenmesinin dosya kapsamına uygun olduğu anlaşılmakla davacı ve davalının

bu yönlere ilişkin istinaf nedenlerinin yerinde görülmediği; ancak davanın belirsiz alacak davası olarak açıldığı, davacı lehine hükmedilen alacağa dava tarihinden itibaren faiz işletilmesi gerekirken, dava ve ıslah tarihinden itibaren faiz işletilmesine karar verilmesinin yerinde olmadığı, davacının bu yöne ilişkin istinaf talebinin yerinde olduğu gerekçesiyle davalı vekilinin başvurusunun esastan reddine, davacı vekilinin başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi hükmü kaldırılarak yeniden hüküm kurulmak suretiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Tespit edilen ücretin hatalı olduğunu, taraflarınca davacıya emsal olduğu bildirilen çalışanın ücretinin esas alınmamasının hatalı olduğunu,

2. Davacının müvekkili ile birlikte yürüteceği proje için protokol imzaladığını, davacının üstlendiği proje başarısız olmasına rağmen ... girişinin yapıldığını ve ücret ödendiğini, davacı ile müvekkili arasında işçi işveren ilişkisi bulunmadığını, ticari bir anlaşma yapıldığını,

3. İşletilen faizin hatalı olduğunu,

4. Lehlerine vekâlet ücretine hükmedilmemesinin hatalı olduğunu ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, davanın türü, ücret alacağının ispatı, faiz ve zamanaşımına ilişkindir.

Dairemiz uygulamasına göre koşulları bulunmadığı hâlde belirsiz alacak davası olarak açılan ücret alacağı bakımından davanın esasına girilerek karar verilmesi hatalıdır (Dairemizin 26.09.2023 tarihli ve 2023/6195 Esas, 2023/12941 Karar sayılı kararı). Diğer taraftan daha önce verilen kararlarda hukuki yarar yokluğu sebebiyle dava şartı yokluğuna bağlı ret kararları verilmediğinden, Dairenin önceki görüşüne güvenilerek açılan belirsiz alacak davasında bu husus, dava tarihi ve Dairemizin aynı doğrultudaki kararları (Dairemizin 14.09.2020 tarihli ve 2016/26476 Esas, 2020/7547 Karar; 31.05.2022 tarihli ve 2022/5909 Esas, 2022/6892 Karar; 09.02.2022 tarihli ve 2022/829 Esas, 2022/1542 Karar sayılı kararları) da gözetilerek bozma nedeni yapılmamıştır.

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

3. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu’nun (6100 sayılı Kanun), taleple bağlılık ilkesini düzenleyen 26. maddesine göre "Hâkim, tarafların talep sonuçlarıyla bağlıdır; ondan fazlasına veya başka bir şeye karar veremez. Duruma göre, talep sonucundan daha azına karar verebilir."

4857 sayılı İş Kanunu'nun 34. maddesi uyarınca ücret alacaklarına bankalarca mevduata uygulanan en yüksek faiz uygulanır. Ancak davacı vekilince dava ve ıslah dilekçelerinde ücret alacağı için yasal faiz talep edilmiştir. Buna rağmen davacının talebi aşılmak suretiyle ücret alacağına en yüksek banka mevduat faizine hükmedilmesi hatalı olup bozmayı gerektirir.

4. Diğer yandan davanın kısmen kabul edildiği dikkate alındığında reddedilen tutar yönünden davalı lehine vekâlet ücretine hükmedilmemesi de hatalıdır.

Ne var ki bu hataların giderilmesi yeniden yargılama yapılmasını gerektirmediğinden 6100 sayılı Kanun'un 370/2 hükmü uyarınca Bölge Adliye Mahkemesi kararının düzeltilerek onanması gerekir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Davalı tarafın diğer temyiz itirazlarının reddine,

2. Davalı tarafın Bölge Adliye Mahkemesi kararına yönelik temyiz itirazının kabulü ile;

Bölge Adliye Mahkemesi kararının, hüküm fıkrasının (B) bendinin (1) numaralı alt bendinde yer alan "en yüksek banka mevduat faiziyle birlikte" ibaresinin çıkartılarak yerine "yasal faizi aşmamak üzere en yüksek banka mevduat faiziyle birlikte" ibaresinin yazılması,

Hüküm fıkrasının (B) bendinin (8) numaralı alt bendinden sonra gelmek üzere (9) numaralı alt bent eklenerek, "9- Davalı kendisini vekil ile temsil ettirdiğinden karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca belirlenen 5.022,97 TL vekâlet ücretinin davacıdan alınarak davalıya verilmesine," ibaresinin yazılması suretiyle DÜZELTİLEREK ONANMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, 24.02.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.